

Má budoucnost

Plány na svoji budoucnost vidím především flexibilně. Budu se muset přizpůsobit skalnímu světu, který nás obklopuje, a který se neustále mění. Ani nevím, jestli budu pokračovat ve studiu po dokončení přímých studií ve Volyni, na kterou jsem byl přijat.

Mnoho z nás má určitě nějaký sen, jen některá se na ně ale ptají „Jak je splnit?“. Také mám, ai nekonečný, tak splnitelný, ale jsem nancný si sen uchovávat pro sebe, nejlépe za nás mluví činy. A pro mě jde si za snem, je jedná s nezdolnými silami a nečekaných věcí, co musíme udělat, čím větší seže, tím závažnější je si říct „Jdu do toho!“, no ne?

Co se vstává žijí, chtěl bych sloužit inteligentní, tvůrčí a zodpovědnou službu. Stejná co bude cítit to se mě, co já, a bude mou oporou při plnění snů, ani můj ideální partner není sloužit snem, ale každý bychom měli mít základy.

Užily se taková duševní práce, a rozhodla i po rodině, jidem sen bych si již splnil, řekla-li by své ano.

Je jasné, že děti bych chtěl, ale až poté, co bych sejistil sebe a svou polovicku, vytvořil stabilní příjem, a zabezpečil svou sociální rodinu.

Do té doby, než budeme dostatečně velcí na to, abychom směnili svět, musíme svět nechat směnít nás, vymyslel jsem tuto větu a znamená to, že s každým pádem přijde posilování, jsme-li ochotni pončení přijmout. Svět z násce udělá nedůvěřivce, svět udělá snůce kamenným, svět udělá z citlivé ryby myši, která nikdy nespodne a po každé bolesti zjistím, že každý další situace na mě má větší vliv. Jsem svědomý, do jaké fáze se můj můj mysl dostane za takových 10 let, u každého ale můjji sebeosvoj. Bolest je samčinně tím nejlepším mistrem, proto nás tak vysiluje, ale je na nás, jestli ji přijmeme jako mentora, ai jako soupeře. Mysl, která nechtě udělá kade z mlhy temoty, v temoty semže.

Tak vidím své nastavení do budoucna.